בימ"ש לענייבים מינהליים י-ם
עתמ 850/07
לירן צירון צאי נ. משרד הפנים

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

ת.פתיחה: 09/09/07 סדר דין: רגיל

העותרת: [redacted]
אזרחית סין,

על ידי ב"כ עוה"ד עדי וילינגר ו/או נעמי לבנקרון ו/או יונתן ברמן ו/או אורי שדה
ממוקד סיוע לעובדים זרים (בהתנדבות)
רח' נחלת בנימין 75, תל אביב 65154
טל': 03-5602530 ; פקס: 03-5605175
דואר אלקטרוני: adi@hotline.org.il

הוגש בבית המשפט
09 -08- 2007
מרכז בתי המשפט לעניינים מינהליים
ירושלים

נ ג ד

המשיב: **משרד הפנים**

על ידי פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רח' מח"ל 7, ירושלים
טל': 02-5419555 ; פקס: 02-5419582

עתירה מנהלית

מוגשת בזאת עתירה מנהלית, בה מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיב כדלקמן:

1. לבטל את צוו ההרחקה שניתן על העותרת.
2. ליתן לעותרת רישיון ישיבה ועבודה בישראל (רישיון מסוג ב/1) לפרק זמן של שנה לכל הפחות על פי נוהל מס' 6.3.0007, שכותרתו "נוהל הטיפול במתן מעמד לנפגעות סחר בנשים מטעמים הומניטריים", כפי שמעניק היום המשיב לקורבנות סחר למטרות עיסוק בזנות.

בקשה לקביעת מועד מוקדם לדיון בעתירה

בית המשפט הנכבד יתבקש לקבוע מועד מוקדם לדיון בעתירה, וזאת מן הטעמים הבאים:

1. העותרת היא אזרחית סין, קורבן לעבירת הסחר בנשים למטרות זנות כפי שהיא מופיעה בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין).

Scanned with CamScanner

2. העותרת שוהה כעת במקלט מעגן לקורבנות סחר בנשים, אליו הועברה על ידי מנהלת ההגירה, לאחר שנעצרה בפשיטה על ביתו של סוחר נשים.
3. העותרת הגישה למשיב בקשה למתן אשרת שהיה ועבודה לפרק זמן של שנה לכל הפחות, כפי שמוענק היום לקורבנות סחר בנשים למטרות עיסוק בזנות, על פי נוהל מס' 6.3.0007, שכותרתו "נוהל הטיפול במתן מעמד לנפגעות סחר בנשים מטעמים הומניטריים".
4. המשיב סירב ליתן לעותרת אשרת שהיה ועבודה, תוך שהוא מסתמך על טיעונים שאין להם על מה לסמוך ותוך פגיעה בעקרון השוויון.
5. המשיב סירב לעכב את הרחקת העותרת וציווה עליה לצאת מהארץ באופן מיידי. לאור האמור לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות על קיומו של דיון בהקדם האפשרי.

1. מבוא

שני צדדים לעתירה זו: פרטני ועקרוני. במישור הפרטני, עניינה של עתירה זו בסירובו של המשיב ליתן בידי העותרת, קורבן סחר למטרות זנות, רישיון ישיבה בישראל, כפי שהוא נוהג עם קורבנות סחר בבני אדם למטרת זנות הנסחרות לישראל ממדינות חבר העמים, ותביעתו כי העותרת תגורש לאלתר.
תחת לפעול בעניינה של העותרת באופן בו המשיב פועל בעניינן של קורבנות סחר בבני אדם למטרת זנות המגיעות מחבר המדינות, בחר המשיב לראות בעותרת שוהה שלא כדין אשר עליה לעזוב את הארץ לאלתר.

העותרת נעצרה בסמוך לביתו של זה אשר סחר וסרסר בה לאחר מעקב ממושך של משטרת ההגירה והועברה משם ישירות על ידי השוטרים אל מקלט "מעגן", בו משוכנות נשים קורבנות סחר למטרת זנות, שם היא שוהה כעת. ב"כ העותרת הגישה בשם העותרת בקשה למתן אשרת שיקום למשך שנה אולם המשיב סירב לבקשה זו, וכך גם לבקשה שהוגשה לעיון חוזר, בטענה אחת והיא שאין ראיות משטרתיות להיותה קורבן סחר ותוך שהוא מבהיר כי בכוונתו להרחיקה מישראל בהקדם האפשרי.
העותרת תטען, כי עניינה אינו שונה ממאות מקרים אחרים בהם נסחרו נשים ממדינות חבר העמים אל ישראל: לא בדפוס הסחר, לא בדרך הפיזית בה הוברחה העותרת לארץ ולא בטראומה שעברה עליה עת נאלצה לקיים יחסי מין עם עשרות גברים מידי ערב בהשגחתו הצמודה של סוחר הנשים אשר סרסר בה. הבקשה אשר הוגשה עבורה למתן אשרת שהיה למשך שנה הייתה אף היא דומה במתכונתה לאלו המוגשות תדיר בשמן של קורבנות סחר אחרות למטרות זנות ועל אף זאת ובניגוד לעיקרון השוויון סורבה בקשתה ונקבע כי עליה לעזוב את הארץ באופן מידי, ללא שיקום, ללא אפשרות לעבוד, ככלי אין חפץ בו.

במישור העקרוני עוסקת עתירה זו בסירובו של המשיב ושל רשויות המדינה האחרות להכיר בכך שדפוסי הסחר מתקיימים גם באלו אשר אינם יוצאי חבר העמים כפי שהתרגלו להניח עד כה וכי יש להעניק את אותה ההגנה לה מחוייבת המדינה ומחוייב המשיב לכלל קורבנות סחר ללא אפליה.

Scanned with CamScanner

2. המסגרת העובדתית

קורותיה של העותרת עד העברתה למקלט "מעגן" לקורבנות סחר

1. העותרת, [redacted], ילידת סין, שנת 1972, הייתה שרויה במצב כלכלי קשה כאשר קיבלה הצעה ממתווך להגיע לעבוד בישראל. לשם הסדרת הגעתה לוותה [redacted] 75,000 יואן (42,000 ₪). לעותרת נאמר כי בישראל תוכל להרוויח סכומים כה גבוהים שתוכל להחזיר במהרה את ההלוואה (המשכורת הממוצעת לעובד באזורים הכפריים בסין עומדת על סכום שנע בין 200 ל-400 ₪).

2. העותרת התבקשה לטוס מבייג'ינג למצריים, שם גילתה כי בניגוד למה שנאמר לה בסין, כניסתה לישראל תיעשה בצורה לא חוקית. העותרת החלה את מסע החתחתים במדבר אשר נמשך כעשרה ימים במהלכו נפצעה ברגלה.

3. מהגבול נלקחה העותרת ישירות לביתם של זוג סוחרי נשים. לאחר מנוחה אשר ניתנה לה בשל פציעתה, נאמר לעותרת כי מעתה תידרש לספק שירותי מין למהגרי עבודה.

4. העותרת נלקחה על ידי סוחריה למקום בו שהו מהגרי עבודה מתאילנד ונאלצה לשרת את גחמותיהם המיניות של כל פועל החפץ בכך, כאשר הסוחר – סרסור, או מי משלוחיו, ממתין ובסיום יום "העבודה" גובה ממנה מחצית מהאתנן.

5. במקביל, ביום 4/4/07 ביקרה ב"כ העותרת במתקן הכליאה של מנהלת ההגירה בבית הסוהר מעשיהו ושוחחה עם מוחזקת, אזרחית סין, אשר דיווחה לבית הדין לביקורת משמורת כי קיים בידה מידע בדבר רשת סוחרי אדם מסין לישראל אשר, בין היתר, סוחרת ומסרסרת בנשים למטרות עיסוק בזנות במוקדים בהם נמצאים מהגרי עבודה מאסיה. אותה מוחזקת ביקשה למסור את כל המידע אשר ברשותה למשטרה.

6. למחרת, ביום 5/4/07 העבירה ב"כ העותרת את המידע למנהלת ההגירה בבקשה שיחקרו את הדברים ויחלצו את הנשים אשר נסחרו לעיסוק בזנות. במשך פרק הזמן שנדרש למחלקת החקירות של מנהלת ההגירה להתפנות לחקור את המוחזקת קיבלה האחרונה איומים שאם תמסור את המידע הוריה ובנה ירצחו, כאשר האדם אשר איים עליה מסר לה את הפרטים הידועים לו על מקום מגורי משפחתה. המוחזקת מסרה בסופו של דבר את שאר המידע לידי המשטרה רק בשדה התעופה לפני ששבה לסין, באמצעות הטלפון ובסיוע מתנדבת "מוקד סיוע לעובדים זרים" (להלן – "המוקד") הדוברת את השפה הסינית, בשם נילי גורין (להלן – "המתורגמנית"). מצ"ב מכתבה של ב"כ העותרת אל רפ"ק קציר מיום 5/4/07, מסומן **ע/1**.

7. מנהלת ההגירה קיימה מעקב ממושך אחר אותו זוג סוחרי אדם ואף ביקשה כי אותה מתורגמנית תצטרף אל הפשיטה על מנת שניתן יהיה להסביר לנשים אשר יחולצו שהן מועברות למקלט המיועד לנשים במצבן. <u>קרי, אף המשטרה הבינה כי עצם העובדה שנשים זרות מסורסרות לזנות מהווה ראשית ראיה לכך שהן נסחרות</u>.

8. ביום 29/5/07, לאחר מעקב ממושך של מנהלת ההגירה, נעצרו זוג סוחרי הנשים – סרסורים, והעותרת, ביחד עם שלוש נשים נוספות שהוחזקו עימה ונכפו לעיסוק בזנות וגם בשמן מוגשת עתירה במקביל לעתירה זו (להלן "הנשים" או "הנשים האחרות"), נלקחה לחקירה בתחנת

Scanned with CamScanner

מנהלת ההגירה ברמלה, כאשר המתורגמנית נמצאת עימה. בחקירה נשאלה העותרת כיצד נכנסה לישראל וענתה שדרך מצרים. כן נשאלה למעשיה אצל אותו סוחר נשים אך העותרת סירבה להשיב. החוקר התעקש והסביר לעותרת כי מנהלת ההגירה קיימה מעקב אחריה ואחרי הנשים האחרות וראתה כי נלקחה למגורי מהגרי עבודה בלילות, אך העותרת סירבה לומר מה היו מעשיה באותו מקום בשל חששה מאותו זוג סוחרי נשים ובשל תחושת הבושה על העיסוק בזנות אשר נכפה עליה.

9. בתום התשאול הועברה העותרת על ידי מנהלת ההגירה אל מקלט "מעגן" המיועד לקורבנות סחר בנשים למטרות זנות, שם היא שוהה נכון למועד כתיבת שורות אלה.

10. המתורגמנית נכחה גם בחקירת סוחר הנשים אשר הודה מייד בכך שהחזיק את העותרת ואת הנשים האחרות בביתו, לקח אותה לריכוז מהגרי עבודה מתאילנד לשם סיפוק צרכיהם המיניים, המתין לה עד שהחליט כי "עבודתה" הסתיימה ולקח את חלקו באתנן.

<u>קורות העותרת מהגעתה למקלט "מעגן" ועד הפניה הראשונה אל המשיב</u>

11. על אף העובדה שהאדם אשר סחר וסרסר בעותרת הודה בכך מייד (לעניין בת זוגו אשר אף היא נעצרה לא נמסר לב"כ העותרת מידע באשר לחקירתה במשטרה), העותרת התקשתה לעשות זאת גם לאחר שהועברה למקלט. מספר ניסיונות נעשו לחקור את העותרת והנשים האחרות. המתורגמנית הצטרפה לשיחה אשר התקיימה עם הפרקליט הממונה על התיק בה נדרשה העותרת לחתום כי הדברים אשר נאמרו על ידה בליל הפשיטה אכן נאמרו. גם על כך חששה העותרת לחתום אך לבסוף התרצתה. העותרת הייתה מפוחדת עד מאד וחששה לחשוף את שעבר עליה, שמא אותו זוג יפגע בה או במשפחתה, כאשר היא מאמינה שיש להם את היכולת לעשות זאת.

12. כחלק מהרצון להפחית את חרדת העותרת מהמפגש עם הרשויות החליטו חוקרי המנהלת להפגיש את הנשים עם אנשי שגרירות סין בישראל. בדיעבד מסתבר כי מוטב שפגישה זו לא הייתה מתקיימת שכן המידע אשר ניתן לה באותו מפגש לא תאם את החוק הישראלי או את נהלי משרד הפנים, שכן, כפי שיפורט בהמשך, נאמר לעותרת כי בשל כך שעברה על החוק הישראלי עליה לשוב לסין.

13. ביום 7/6/07 קיימה ב"כ העותרת פגישה עם העותרת, בעזרת המתורגמנית. בפגישה זו הובהר לעותרת על ידי באת כוחה כי העיסוק בזנות אינו נחשב בגדר עבירה במדינת ישראל ואם מאן דהוא פגע בה היא יכולה להתלונן על כך וכן אם תעלה את הדברים על הכתב ניתן יהיה לבחון הגשת בקשה למשיב למתן אשרת שיקום. העותרת סירבה להאמין לכך.

14. חששה של העותרת לדווח על כך שנסחרה לזנות והבושה שחשה בעקבות כך, יש להם על מה לסמוך בהתחשב בכך שהנשים העוסקות בזנות בסין נענשות בהשפלה והוקעה חברתית, אשר ייתכן כי מרתיעה אף יותר מהעונשים הקבועים בחוק. עיתון ה"הרולד טריביון" פרסם ב 14/12/06 כתבה המתארת דוגמה למסע ההשפלה אשר עוברות בסין נשים שעסקו בזנות. הכתב מתאר שכדי להעביר את המסר שהעיר "נקיה" מזנות, הלבישו השוטרים כמה עשרות נשים העוסקות בזנות בבגד צהוב והוליכו אותן ברחוב כאשר שמותיהם וכפרי הולדתן מוכרזים בקול להנאת הקהל. לכתבה המלאה: http://www.iht.com/articles/2006/12/14/news/letter.php

Scanned with CamScanner

15. רפ"ק דודי פרץ, החוקר האחראי ממנהלת ההגירה על חקירת העותרת והנשים האחרות, ביקש את עזרתה של ב"כ העותרת על מנת לפרוץ את מחסום השתיקה התרבותי המונע מן המשטרה לקבל תמונה מלאה על שעבר על העותרת והנשים שנעצרו עימה, שכן על פי המעקב שערכה המנהלת והודיית החשוד היה ברור כי לכל הפחות סורסרו הנשים.

16. ב"כ העותרת התייעצה עם עו"ד רחל גרשוני, המתאמת הבין משרדית למאבק בסחר בבני אדם ממשרד המשפטים, ובעקבות המלצתה הוחלט כי יעשה ניסיון להפגיש את העותרת והנשים האחרות עם תושבת ישראל, ילידת סין, אשר תבהיר כי המצב בארץ אינו דומה למצב בסין וכי ניתן להסתייע בגורמים המציעים את עזרתם ושירותיהם, כגון משטרת ישראל, המקלט וארגוני סיוע.

17. ביום 12/6/07 התקיימה פגישה בין העותרת והנשים האחרות לאישה סינית הנשואה לישראלי ומתגוררת בישראל, בשם בייביי, אשר אותרה על ידי המתורגמנית והסכימה להיפגש איתן במקלט. מפגש זה חולל את נקודת המפנה. בשיחה זו הסתבר, כאמור, כי בפגישה שנערכה עם נציגי שגרירות סין נאמר לעותרת ולנשים האחרות, כי בשל העובדה שנכנסה לארץ שלא כדין אין ברירה אלא לגרשה חזרה לסין.

18. העותרת סיפרה לבייביי כי כאשר הובאה לדירת הסוחרים – סרסורים נאמר לה על ידם כי היא שוהה בארץ באופן לא חוקי ובשל כך אינה יכולה להימלט מפניהם ואם תעיז לצאת מהדירה תיעצר באופן מיידי ותגורש חזרה לביתה. יש לזכור, כי מבחינת העותרת חזרה לסין בשלב זה, כאשר ההלוואות לא נפרעו, יותיר את משפחתה שרויה בחוסר כל ובפחד מהנושים.

19. העותרת סיפרה לבייביי את סיפורה כפי שתואר לעיל ועל כך שנאלצה לקיים מגעים מיניים עם מהגרי עבודה רבים, ללא יכולת לסרב, כאשר כל לקוח נדרש לשלם 150 ₪ והסוחר היה נוטל לידיו מחצית מהסכום.

20. העותרת ציינה, כי לא עלה על דעתה שישנה דרך לסייע לה או שהיא קורבן לעבירה חמורה. העותרת סברה כי זהו גורלה ואין בלתו שכן הפחד מאותו הזוג היה רב בשל אמונתה שהם מסוגלים לגרום למותה ומות בני משפחתה.

21. בשיחה זו הדגישה העותרת את הבושה שחשה בשל שאירע לה, וביקשה לדאוג לכך שבני משפחתה לא ידעו על כך שנאלצה לעסוק בזנות, שכן אם תדע משפחתה על מה שנאלצה לעבור לא יתאפשר לה להמשיך לחיות לצידם בכבוד והיא וילדיה ינודו.

22. בעקבות שיחה זו הסכימה העותרת לעלות את קורותיה על הכתב לשם הגשת בקשה למשיב למתן אשרה ובתנאי שלא תאלץ לכתוב את שמות הפוגעים בה או להיכנס לפרטים שאין היא מסוגלת להעלות על הכתב וכן שהמכתב לא יתפרסם ברבים.

23. גם לאחר מפגש זה סירבה העותרת למסור תלונה למשטרה בשל אמונתה שידם של זוג הסוחרים – סרסורים הינה ארוכה ומשפחתה תעמוד בסכנה.

24. ביום 18/6/07 כתבה העותרת מכתב המתאר את קורותיה והוא הועבר לתרגום. מצ"ב מכתבה של העותרת ותרגומו לעברית, מסומנים **ע/2, ע/3** בהתאמה.

Scanned with CamScanner

25. ביום 22/7/07 פנתה ב"כ העותרת אל המשיב בשמה של העותרת ושלוש הנשים הנוספות שנעצרו עימה, בבקשה למתן אשרת שהיה פתוחה מסוג ב/1 למטרות שיקום, כמקובל בעניין קורבנות סחר אחרות למטרות זנות. הבקשה הוגשה על פי נוהל מס' 6.3.0007, "נוהל הטיפול במתן מעמד לנפגעות סחר בנשים מטעמים הומניטריים" (להלן – "הנוהל"). העתק הנוהל מצ"ב ומסומן **ע/4**.

26. לבקשה צורף המכתב בכתב ידה של העותרת כפי שדורש הנוהל ותרגומו לעברית וכן השתלשלות קורותיה של העותרת עובר להעברתה למקלט ובחודשיים שקדמו להגשת הבקשה האמורה, כפי שתוארו לעיל. העתק הבקשה מצ"ב ומסומן **ע/5**.

27. לאחר שלא התקבל מענה מאת המשיב הוגשה אל המשיב ע"י ב"כ העותרת בקשה למתן החלטות במספר בקשות למתן אשרה, אשר טרם ניתן להן מענה, ביניהן הבקשה למתן אשרה בה אנו עסקינן. מצ"ב מכתב מיום 31/7/07 מסומן **ע/6**.

28. ביום א',26/8/07, התקבלה במשרדי המוקד תשובת המשיב מיום ה', 23/8/07, חתומה על ידי הגב' מיכל יוספוף, ממונה ביקורת גבולות ומעברים, כי "על פי מסמך שהתקבל מהמשטרה לא קיימת ראשית ראיה כי הנתינות הסיניות הן קורבנות סחר בבני אם לעיסוק בזנות. לאור זאת, לא ניתן להחיל עליהם את נוהל קרבנות סחר בבני אדם בתחום ובקשתם למתן אשרה והמשך שהייתם בארץ נדחית. אנו מבקשים את יציאתם המיידית מהארץ". מצ"ב העתק החלטה, מסומן **ע/7**.

29. באותו היום, 26/8/07, שלחה ב"כ העותרת אל המשיב בקשה לעיון חוזר בהחלטה טרם פניה לערכאות. בבקשה זו הוסבר שנית מדוע חוששת העותרת לפנות אל המשטרה וכן הודגש כי על פי קביעת שר הפנים הקודם נכונות לשתף פעולה עם המשטרה אינה מונעת את זכויות השיקום של קורבן הסחר (לפירוט, ראה סעיף 62 לעתירה). **בבקשה הודגש כי אין שוני בין מקרה זה לעשרות מקרים אחרים בהן ניתנה על ידי המשיב אשרת שיקום, פרט למדינת מוצאה של המבקשת שאינה יוצאת ברית המועצות לשעבר**. מצ"ב בקשה לעיון חוזר, מסומן **ע/8**.

30. עוד צוין בבקשה, כי בשיחה שקיימה ב"כ העותרת עם רפ"ק פרץ ביום 26/8/07 טען זה האחרון באוזניה כי עמדת המשטרה היא כי לא ניתן לטעון "כך או אחרת" לעניין הסחר בשל הקושי בשיתוף הפעולה מצידן של הנשים, אך ישנן ראיות לכך שהנשים סורסרו לזנות. **קרי, הסיבה היחידה בגינה לא מסרה המשטרה כי אכן מדובר בקורבן סחר גלומה בפחד הרב בו מצויה העותרת מפני סוחריה, המונע ממנה לשתף פעולה. וכך, נתונה העותרת בין הפטיש לסדן: אם תמסור מידע, תחשוש לחייה ולחיי בני משפחתה; ואם לא תשתף פעולה עם המשטרה, תגורש בבושת פנים ובחוסר כל.**

31. בהמשך היום התקבלה תשובת הגב' יוספוף, אשר שהתה באותם ימים בחופשה, דרך מזכירתה אבישג, כי "מאחר והבסיס נקבע ע"י המשטרה לגבי הגדרת האישה כקורבן סחר בבני אדם, אין במסמכים שהוגשו ע"י המשטרה הוכחה שארבעת הנשים הסיניות הן קורבן סחר. לאור זאת, תשובתנו מיום 23/8/07 עומדת בעינה". על טענה זו נתעכב בהמשך. מצ"ב העתק ההחלטה, מסומן **ע/9**.

Scanned with CamScanner

32. מכיוון שכך, שלחה ב"כ העותרת באותו היום בקשה לעיכוב הרחקתה של העותרת ושאר הנשים על מנת שתוכלנה לממש את זכותן לפנות לערכאות משפטיות. מצ"ב העתק הבקשה, מסומן **ע/10**.

33. כן, פנתה ב"כ העותרת אל עו"ד רחל גרשוני על מנת לבחון האם ניתן לשנות את החלטת המשיב בלא צורך לפנות לערכאות. הגב' גרשוני פנתה אל רפ"ק פרץ ממנהלת ההגירה וכן אל עו"ד דינה דומיניץ, באותה עת עובדת המחלקה המשפטית של משרד הפנים והביעה עמדתה כי על פי החוק, נהלי המשיב והחלטות הממשלה העותרת והנשים האחרות חוסות תחת הגדרות הסחר. הנוגעים בדבר נדברו להיפגש ביום 28/8/07, לשבת על המדוכה ולבחון האם הסוגיה ניתנת לפיתרון.

34. במהלך אותו היום, 28/8/07, הבהיר רפ"ק שגב ממנהלת ההגירה לעו"ד רינת דוידוביץ', מנהלת המקלט, כי למחרת יתחיל בהליכי ההרחקה.

35. למחרת בבוקר פנתה ב"כ העותרת אל רפ"ק שגב ממנהלת ההגירה, אשר הבהיר לה כי אלא אם יקבל הנחיה אחרת מהמחלקה המשפטית במשרד הפנים אין בידו ברירה אלא לפעול מיידית להרחקת העותרת והנשים האחרות אשר נעצרו עימה. ב"כ העותרת פנתה טלפונית אל עו"ד דינה דומיניץ, אשר אמרה כי תשוחח עם רפ"ק רגב ותפעל לעיכוב ההרחקה על מנת לאפשר לעותרת ולנשים האחרות פניה לערכאות.

36. בהמשך היום התקשרה הגב' אבישג, מזכירת הגב' יוספוף, אל ב"כ העותרת ומסרה לה כי ההרחקה מעוכבת וכי כאשר תשוב הגב' יוספוף ביום 3/9/07 מחופשתה תעיין שנית בבקשה למתן אשרה ותמסור החלטתה. מצ"ב מכתב אל רפ"ק רגב מיום 29/8/07 מסומן **ע/11**.

37. ביום 4/9/07 שלחה ב"כ העותרת אל המשיב בקשה למתן החלטה ובקשה לעיכוב ההרחקה במידה שהבקשה תסורב. מצ"ב העתק הבקשה, מסומן **ע/12**.

38. ביום 5/9/07 התקבלה החלטת המשיב כי "לאחר עיון חוזר בבקשתך למתן אשרה לקורבנות סחר בנשים, תשובתנו מיום 23/8/07 עומדת בעינה, אנו דורשים את יציאתם מהארץ במידית". מצ"ב העתק החלטה מסומן **ע/13**.

39. מכאן עתירה זו.

3. החלק המשפטי

מדוע זקוקים קורבנות סחר לאשרת שהיה במדינת היעד אליה נסחרו?

40. נשים הנסחרות לעיסוק בזנות לישראל זוכות בשנים האחרונות - **ובתנאי שהן ילידות ברית המועצות לשעבר, כפי שמוכיח עניינה של העותרת** - למגורים במקלט, לסיוע משפטי, רפואי ונפשי ולרישיון ישיבה ועבודה מטעמי שיקום. קורבנות סחר, מעצם הסחר בהם, הופכים לכלי בידי סוחריהם. הם מאבדים את חירותם ואת השליטה בחייהם. מעבר לנזק גופני שעלול להיגרם (ולרוב נגרם) לקורבן, הנזק הנפשי הוא בלתי נמנע. אמצעי השליטה של הסוחרים בקורבנותיהם כוללים במקרים רבים אלימות פיזית, אונס, איומים עליהם ועל בני משפחותיהם, כליאה, החרמת מסמכים אישיים, ענישה שרירותית, הרעבה ועוד – ולכולם השפעה ישירה על מצבם הגופני והנפשי של הקורבנות. לפיכך, השחרור הפיזי הוא רק צעד ראשון בתהליך שיקומם של

Scanned with CamScanner

קורבנות הסחר. הם זקוקים לתקופת החלמה, לטיפול רפואי ונפשי, לתמיכה, להגנה ולכלים מעשיים לשיקום.

41. השיקום חיוני כדי לאפשר את שילובם החברתי במדינת המוצא ובמיוחד כאשר שובם למדינת המוצא עלול לסכן אותם. שלב השיקום חיוני לקטיעת מעגל הניצול והסחר בו לכודים הקורבנות. הענקת אשרת שהייה ועבודה זמנית, הכוללת סיוע נפשי, טיפול רפואי, יעוץ משפטי והכשרה מקצועית, חיוניים להצלחת השיקום.

42. רישיון הישיבה ניתן היום לקורבנות סחר בנשים למטרות זנות בהתאם לנהלי המשיב. מדיניות זו מקובלת במדינות אחרות בעולם ביחס לקורבנות סחר לכל המטרות. כך למשל, איטליה הייתה המדינה הראשונה אשר הכירה בצורך להעניק לקורבנות סחר טיפול ותמיכה יסודיים להבטחת שיקומן האפקטיבי, יציאתן ממעגל הסחר ומתן אפשרות לפתוח בחיים חדשים בארץ מוצאן או באיטליה עצמה.

43. החקיקה האיטלקית מתייחסת לסחר בבני אדם בצורה מקיפה ורחבה. סעיף 18 לחוק הזרים האיטלקי (Alien Law) (Article 18 of Legislative Decree N. 286 of 25 July 1998: Consolidation on Provisions concerning Immigration Discipline and Rule on the Foreigner's Condition, Art 18 – Staying for Reasons of Social Protection), שנכנס לתוקף בשנת 1998, מסדיר מתן אשרת שהייה ראשונית למשך ששה חודשים לקורבנות סחר. אשרה זו ניתנת להארכה למשך שנה נוספת או פרק זמן אחר כנדרש בהתאם לנסיבותיו האישיות של הקורבן, ואף ניתנת להמרה באשרת עבודה או לימודים רגילה לשנתיים.

44. בשל מדיניות האשרות שלה ובשל מאבקה המקיף והכולל בסחר בבני אדם ממוקמת איטליה בקבוצת המדינות הראשונה בדוח מחלקת המדינה של ארצות הברית בנושא הסחר בבני אדם.

<u>התפתחות החקיקה בנושא הסחר בבני אדם בישראל ותחולתה על העותרת</u>

45. סעיף 203א לחוק העונשין, התשל"ז-1977, אשר אסר על סחר בבני אדם למטרות עיסוק בזנות (ובוטל לאחרונה במסגרת הליכי החקיקה שיפורטו בהמשך), נחקק בבהילות מסוימת, כחודשיים לאחר שפורסם דו"ח "אמנסטי-אינטרנשיונל" בנושא זה (דו"ח אמנסטי, **אישה – סחורה**, מאי 2000) וכתוצאה מפרסום הדו"ח. מכיוון שדו"ח זה סקר רק את הסחר בבני אדם למטרות עיסוק בזנות, התמקד גם החוק בסחר זה, ומוקם בפרק העוסק בעבירות זנות ותועבה בחוק העונשין.

46. חוק איסור סחר בבני אדם, התשס"ז-2006, הגדיר במסגרת חוק העונשין את עבירת הסחר בבני אדם למטרות שונות (פורסם ברשומות באוקטובר 2006). חוק זה הוסיף, בין השאר, את סעיף 377א לחוק העונשין, המגדיר את מהות עבירת הסחר בבני אדם לסוגיה. חוק איסור סחר בבני אדם קובע מספר עבירות חדשות – הן סחר למטרות שונות, והן עבדות ועבודת כפיה.

47. סעיף 377א לחוק העונשין, שהוסף, כאמור, במסגרת חקיקתו של חוק איסור סחר בבני אדם, מגדיר קורבנות סחר באופן הבא:

סחר בבני אדם 377א. (א) הסוחר באדם לשם אחד מאלה או הסוחר באדם ומעמידו בכך בסכנה לאחד מאלה, דינו – מאסר שש-עשרה שנים:

...

Scanned with CamScanner

(3) הבאתו לידי עבדות;

(4) הבאתו לידי עבודת כפייה;

(5) הבאתו לידי מעשה זנות

...

(ד) בסעיף זה, "סחר באדם" – מכירה או קניה של אדם או עשיית עסקה אחרת באדם, בין בתמורה ובין שלא בתמורה.

48. עיון בקורותיה של העותרת מלמד, כי היא נופלת בגדריו של המונח "קורבן סחר". היסוד של "**מכירה או קניה של אדם או עשיית עסקה אחרת באדם**" מתקיים בעותרת באופן מובהק – העסקה בה נעשתה ככל הנראה עובר ליציאתה מסין, אשר ידועה כמדינת "מקור" לסחר בבני אדם, בין היתר למטרות זנות, כפי שמציין גם דו"ח מחלקת המדינה האמריקאית. חלקו הרלוונטי של דוח מחלקת המדינה משנת 2007 בנוגע לסין מצ"ב ומסומן **ע/14**.

49. העותרת עברה את דרך הייסורים המוכרת לנו מקורבנות הסחר המגיעות ממדינות חבר העמים: הטסה למצרים, המתנה ל"קונה", נסיעה במדבר כאשר היא מוסתרת, מסע רגלי מפרך לעבר הגבול הישראלי תוך אלימות ואיומים ולבסוף הבאתה לזה אשר רכש אותה, כאשר אין לה כל שליטה על הקורות אותה וכאשר היא מועברת מידיו של אחד לאחר עד היעד הסופי – הפיכתה לזונה בכפיה לעובדים בתום יום העבודה.

50. העותרת נאלצה לספק שירותי מין בכפייה כאשר היא נתונה ללחצים ולאיומים מצד סוחריה ומשוכנת בביתם תחת השגחתם, כאשר היא מאמינה כי אין מציל ומושיע, לאחר שסירובה לעסוק בזנות נפל על אוזניים ערלות.

51. ההלכה הפסוקה המתייחסת לסחר למטרת זנות מדגישה כי הגדרת הסחר בבני אדם אינה דורשת דווקא "קנייתו" או "מכירתו" של אדם. היסוד העומד בבסיס הסחר הוא קיומה של עסקה **ב**אדם, להבדיל מעסקה **עם** אדם, וסממניו המובהקים הם קיום יחסי שליטה והַחפָּצָתוֹ של אדם. בע"פ 11196/02 פרודנטל נ' מ"י, פ"ד נז(6) 40, 47-48 קבעה השופטת (כתוארה אז) ד' ביניש לעניין הגדרת הסחר באמצעות המונחים "קנייה" ו"מכירה":

> "אין זה מתקבל על הדעת כי תוך התעלמות מזכויות היסוד של האדם ובהם הזכות לחירות וזכות לכבוד, איפשר המחוקק לעקוף את ההוראה האוסרת מכירה או קניה של בני אדם, בדרך של התרת עסקאות רכושיות מסוג אחר. ... לענין פירושם של הביטויים "מכירה וקניה" בסעיף 203א(א), יש לראותם כמתייחסים לכל עסקה בתמורה כלשהי המעניקה לאדם זכות "רכושית" מכל סוג כלפי אדם אחר המשמש אובייקט לעסקה, לענין זה אין נפקא מינה אם מדובר "בהסדר עסקי" במסווה של בעלות, שכירות, שאילה, שותפות וכל צורה אחרת של יצירת זיקה קניינית באדם. כל אלה הם בגדר סחר על פי הוראת סעיף 203א(א)."

52. בחינת עניינה של העותרת לאור פסיקת בית המשפט העליון בנוגע לקורבנות סחר בבני אדם למטרת זנות אינה יכולה להותיר ספק כי מדובר בקורבן סחר – בית המשפט העליון כבר קבע כי

Scanned with CamScanner

כאשר נבחנת השאלה האם פלוני הוא קורבן סחר בבני אדם, הדגש העיקרי הוא על השאלה האם נהג בו "מעסיקו" מנהג בעלות כשם שנוהגים בחפץ, תוך ניצולו ביזויו והשפלתו (ע"פ 1609/03 בוריסוב נ' מ"י, פ"ד נח(1) 55, 64).

נוהל הטיפול במתן מעמד לנפגעות סחר בנשים מטעמים הומניטריים

53. במשך שנים ארוכות, התמצה "מאבקו" של המשיב בסחר בבני אדם בצעד אחד ויחיד: גירוש קורבנותיו. רק לאחר שהחלה מעורבותה של ארצות הברית בנושא זה בזירה העולמית החל המשיב, כמו גם שאר הרשויות במדינת ישראל, להקדיש מחשבה כלשהי לנושא זה.

54. המאבק בסחר בבני אדם בישראל החל במישור הפלילי, בחקירות, מעצרים והעמדה לדין של סוחרי נשים למטרות זנות בלבד, כמתבקש מהחוק שאסר על סחר למטרות זנות בלבד (סעיף 203א לחוק העונשין בנוסחו לפני חקיקת חוק סחר בבני אדם). זכויותיהן של הקורבנות נדחקו לקרן זווית, והן המשיכו להיות כלי אינסטרומנטלי גרידא במסגרת המדיניות הכללית, שנגעה להליכים פליליים נגד סוחרים. לאחר עדותן או אף במהלכה, היה המשיב מוציא נגדן צו גירוש והגורמים הרלוונטיים היו פועלים לגירושן של הקורבנות מישראל. קורבנות סחר שלא היה צורך בעדותן או שחששו להעיד גורשו לאלתר.

55. ברבות השנים נפקחו עיני המשיב לראות כי גם קורבנות סחר למטרת זנות שאינן יכולות לסייע בהעמדת סוחריהן לדין – בשל חששן מפניהם, או מכיוון שהם כבר יושבים בכלא, או מכיוון שברחו מישראל – אף הן נשים שסבלו מהפרות זכויות אדם חמורות, ואף להן זכויות שונות, ובכללן הזכות לרישיון ישיבה.

56. במהלך שנת 2003, במועד שאינו ידוע במדויק לב"כ העותרת, החל המשיב להעניק רישיונות ישיבה בישראל לקורבנות סחר בנשים למטרות זנות. בתקופה זו גיבשו המשיב ומשרד המשפטים נוהל שבשלב הראשון לא פורסם, ונותר בגדר תורה שבעל פה, ולפיו יכלו קורבנות סחר, אשר שיתפו פעולה עם הרשויות בהעמדת סוחריהן לדין, לפנות בבקשה לרישיון ישיבה ועבודה למשך שנה אחת. חרף גיבוש הנוהל מתוך הבנה כי זהו היחס הראוי כלפי קורבנות אלו, גורשו מרבית קורבנות הסחר למטרות עיסוק בזנות.

57. רק שלוש שנים מאוחר יותר, במאי 2006, הגיע לידי ב"כ העותרת נוהל חדש שגובש על ידי המשיב, שעניינו הענקת רישיונות ישיבה לקורבנות סחר מטעמים הומניטריים.

במענה לטענות המשיב כי זיהוי קורבן הסחר מונח כולו על כתפי המשטרה

58. בתשובות שמסר המשיבְ לב"כ העותרת טען המשיב חזור וטעון, כי "הבסיס נקבע על ידי המשטרה לגבי הגדרת האישה כקורבן סחר", כי "לא קיימת ראשית ראיה [מהמשטרה] כי ...הן קורבנות סחר" וכי "לאור זאת" לא תוכל העותרת והנשים האחרות להנות מהזכות להשתקם.

59. בנוהל המשיב למתן אשרות שהיה לא נאמר דבר על כך שהקביעה בשאלה מיהי קורבן סחר מצויה בידי המשטרה. לא זו אף זו, גם אם תישמע הטענה כי הגוף האחראי להעברת הנשים למקלט הוא המשטרה וכך ממילא יוצא כי ה"קובע" ראשית ראיה הוא המשטרה, לא תוכל להתקבל שכן הנוהל מוסיף וקובע כי אם אישה אינה שוהה במקלט וטוענת כי נסחרה תצטרך לאמת זאת "**לפי נסיבות העניין**" (ס' ב.1), מקל וחומר תטען העותרת כי "נסיבות העניין" מהוות ראשית ראיה גם בעניינה.

Scanned with CamScanner

60. נוהל הטיפול במתן מעמד לנפגעות סחר בנשים מטעמים הומניטריים קובע בסעיף א.3, כי מטרת הנוהל היא הסדרת הטיפול בבקשות נשים שהן קורבנות סחר בבני אדם לעיסוק בזנות לפי סעיף 203 א לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (כיום, לאחר התיקון, ס' 377א(א)(5)) **או עבירות נלוות**, המבקשות להמשיך ולהישאר בארץ תקופה נוספת **לצורך שיקום מטעמים הומניטריים**. הנוהל חל על קורבנות סחר **בין אם סיימו עדותן, בין אם לא העידו אך היו נכונות להעיד... ובין אם הן מבקשות להישאר בארץ לתקופה נוספת על מנת להשתקם**." (ההדגשות אינן במקור)

61. סעיף א.4 קובע כי "ככלל יש לאפשר לקורבנות סחר בנשים לשהות בארץ עם רישיון עבודה מסוג ב/1 במשך שנה **על מנת לשקם את עצמן** ולהתבסס לפני החזרה לארץ המוצא... **בין אם מדובר בקורבנות סחר שלא העידו ומבקשות מעמד מטעמים הומניטריים**."

62. ביום 25/10/06 הביע שר הפנים הקודם, מר רוני בראון, עמדתו לעניין הבחנה בין שתי קבוצות הקורבנות – אלו שהעידו, ואלו שלא, במסגרת ישיבת וועדת המשנה לנושא הסחר בנשים בכנסת:

> "דבר נוסף הוא סוג של הבחנה בין אותן גברות שמוכוונות להיות עדות כנגד הסרסורים או סוחרי הסמים [צ.ל- הנשים] ונותנות עדות בעליל, לבין אלה שלא נותנות עדות. פעם אחת אני רואה בזה דבר לא ראוי מההיבט של השוטרים ושל המשטרה כסוג של עדות שיש בה טובת הנאה, כי זאת שתעיד תקבל האשרה וזאת שלא תעיד תהיה בסימן שאלה – אני לא מסכים לדבר הזה, אבל זה לא ענייני כשר פנים. סוג כזה של הבחנה לא יהיה... <u>אני ארצה להגיע לתוצאה שבה נושא השיקום לא יהיה תלוי במתן עדות של האישה</u>." (ההדגשות אינן במקור).

לפרוטוקול הדין מיום 25.10.2006 ראו:

<u>http://www.knesset.gov.il/protocols/data/html/maamad/2006-10-25-01.html</u>

63. מכאן נהיר, כי האפשרות של קורבן הסחר לבקש אשרת שהיה ועבודה אינה נחסמת בפניה אם אינה מעוניינת למסור גרסתה למשטרה. לפיכך, אין ברירה אלא להסכין עם העובדה שלא רק על כתפי המשטרה עומדת שאלת "קורבן סחר" מהי.

64. סעיף ב.1. לנוהל קובע, כי "**אשה השוהה במקלט חזקה עליה כי היא קורבן סחר אלא אם כן ישנם ממצאים כבדי משקל הנותנים אינדיקציה אחרת**." כך או אחרת, הטענה כי במקרה זה "ישנם ממצאים **כבדי משקל** הנותנים אינדיקציה אחרת" לא נשמעה מאת המשיב ובצדק. אימת העותרת מזה אשר סחר בה אינה יכולה לשמש "אינדיקציה אחרת", אלא לכל הפחות יכולה לחזק את טענתה כי נסחרה על ידו.

65. במקרה זה הועברה העותרת ושלוש הנשים האחרות ישירות על ידי מנהלת ההגירה למקלט "מעגן", מתוך הנחה כי אכן מדובר בקורבנות סחר שכן הן הוחזקו בידי מי שנחשד להיות סוחר נשים ונצפה כמסרסר בהן ומתוך ההבנה כי עצם העובדה שמדובר בנשים זרות המסורסרות בארץ לזנות הינה ראשית ראיה לכך שמדובר בנשים אשר נסחרו לשם מטרה זו או מוחזקות בתנאי עבדות.

66. סימוכין לכך ניתן למצוא בהנחיות הפרקליטות 2.2 "מדיניות האכיפה בעבירות הנלוות לעיסוק בזנות" משנת 2006 שם נקבע, כי "יש לבחון בהיבט החקירתי (המודיעיני או הגלוי, לפי הצורך) את טיבה של **הפעילות הנסבה סביב מתן שירותי זנות שמא ביסודה עומדת פעילות של סחר בבני אדם**

Scanned with CamScanner

או עבירות חמורות אחרות הקשורות לעיסוק בזנות או לניצול העוסקות בזנות, **וזאת תוך שימת לב לנקודות הבאות:**

א. **כאשר במקום העיסוק בזנות מצויות נשים שאינן תושבות המדינה** - יש למצות את בירור פשר הימצאותן בישראל תוך בדיקה קפדנית של המצאות דרכוניהן ברשותן, כשרותם ואופן כניסתן לארץ, מתוך מגמה לברר אם מדובר בנשים שנסחרו.

ב. מקום בו קיים **חשד לסחר או לעבירות חמורות אחרות הקשורות לעיסוק בזנות, אין לייחס משמעות לעובדה שהנשים הביעו רצון לעסוק בזנות**, נוכח הרציונאל העומד מאחורי האיסור על סחר בבני אדם (ראה בש"פ 291/01 **רבינאי נ' מ.י.**, טרם פורסם, תק-על 2001 (1), עמ' 110). יש להעמיק חקר ולבחון אם הנשים נתונות להפעלת אמצעי לחץ כלשהם, אם הן מנועות מטעם כלשהו לעזוב את המקום או מנוצלות בדרך חמורה אחרת. (ההדגשות אינן במקור).

67. גם אם קולה של העותרת לא יישמע, הפעילות הנסבה סביב העיסוק בזנות והעובדה כי הינה אזרחית זרה מעלה חשד כבד לכך שהינה קורבן לעבירת סחר; חוקרי מנהלת ההגירה חזו במהלך המעקב בסוחרי הנשים מעבירים את העותרת בין מבנים בהם התגוררו או עבדו מהגרי עבודה וכך גם צפו כיצד בסיום סיפוקם של עשרות גברים מחזירים הסוחרים את העותרת לאחד מבתיהם, אשר לדברי רפ"ק פרץ לב"כ העותרת, מוקמו במרינה באשקלון, בפרדס כץ ובתל אביב. מכיוון שבהנחיות הפרקליטות, כמו גם בהנחיית המשיב עצמו, מצוין מפורשות כי מדובר ב"סחר **או עבירות חמורות אחרות הקשורות לעיסוק בזנות**", אשר בהן בודאי כלולה עבירת הסרסרות, בה הודה החשוד ועליה אף דיווחה מנהלת ההגירה, בוודאי שאותו "בסיס", אשר טען המשיב כי הינו חסר, נמצא גם נמצא.

68. הנחיות הזיהוי לקורבן סחר אשר בעזרתן פועלת משטרת ישראל קובעות מספר קריטריונים לזיהוי קורבן סחר. הקריטריונים נקבעו על סמך הניסיון אשר הצטבר לאורך השנים: אישה זרה (בדרך כלל יוצאת מדינות חבר העמים), עסקה בזנות, הועברה לישראל דרך גבול מצרים, בין הגילאים 18-30 לערך. ככל שחולף הזמן ובפרט לאור המידע אשר הועבר במהלך ישיבות הצוות הבין משרדי במאבק בסחר בנשים, בראשותה של עו"ד גרשוני, הובהר כי קריטריונים אלה אינם חצובים בסלע, שכן כבר אותרו קורבנות סחר מבוגרות יותר, או שהובאו ממדינות אחרות כמו בעתירה זו, או שהוכנסו שלא דרך גבול מצרים, כפי שציין רפ"ק כספי בועדת המשנה במאבק בסחר בנשים מיום 14/11/06: "שיטת היבוא היא בדרך כלל תיירות בלתי חוקיות שנשארות בישראל, זהות שאולה, שלוקחים זהות שאולה מיהודים בארצות המקור ומגיעים תחת החסות הזאת ומאוד קשה לחשוף רשתות כאלה. מסמכים מזויפים וסיפורי כיסוי. חלק גדול מהקורבנות מגיע מגבול מצרים ברגל ובאמצעות בדואים מצריים וישראליים".

69. הלכה למעשה, אין משטרת ישראל הגורם היחיד המזהה ומאתר קורבנות סחר. במצע לדיון מיום 30/1/07 אשר הופץ על ידי עו"ד גרשוני לצוות הבין משרדי במאבק בסחר בנשים בנושא "בניית מערך זיהוי של קורבנות סחר", צוין כי "כיום אין מערך מובנה לזיהוי... וזאת משתי סיבות... **לא כל קורבנות הסחר מזוהות על ידי אנשי רשויות אכיפת החוק**... תחקיר יסודי מתבצע רק על ידי

Scanned with CamScanner

נציגי הארגונים הלא ממשלתיים בצורה נקודתית במתקני המשמורת... לאור דברים אלה, **יש צורך במערך זיהוי מובנה שישרת את רשויות אכיפת החוק ואת הגורמים המושיטים הגנה לקורבנות סחר**. כדי לבנות מערך כזה, **יש צורך להעזר** בחומר מחו"ל **ובמיומנות של הארגונים הלא ממשלתיים**." (ההדגשות אינן במקור). מצ"ב מצע לדיון, מסומן **ע/15**.

70. כן, כחלק מהמלצות הצוות הבין משרדי להקמת תוכנית לאומית למאבק בסחר למטרות זנות מאוגוסט 2007, כאחד מחמשת היעדים בעדיפות הגבוהה ביותר נקבע, כי "יש מקום לבנות מערך זיהוי לקורבנות סחר, שישמש את **כל הצמתים הרלבנטיים** העשויים לבוא במגע אתן. הסדר זה צריך לתת את הדעת להפצת המערך למוקדים הרלבנטיים ולהכשרתם של אותם גורמים בקשר לשימוש בו. **מערך זה נחוץ לאור שינויים אפשריים בדפוסי הסחר ועבירות נלוות, דבר שעשוי להביא לחוסר התאמה להנחיות שעוצבו בעבר**." (שינויים כגון מדינת המוצא מהן נסחרות נשים לישראל, כפי שעולה בעתירה זו). העתק המלצות הצוות מצ"ב ומסומן **ע/16**.

71. בין הצמתים הרלוונטיים לזיהוי קורבן סחר נמנו: ממונה ביקורת גבולות, דייני בית הדין לביקורת משמורת, הסיוע המשפטי, משרד התמ"ת ועוד. כאשר ההנחה היא כי **על כל הצמתים מוטלת מלאכת זיהוי ואיתור קורבנות הסחר** על מנת שניתן יהיה לשקמם, לאכוף את החוק כנגד המעבידים וסוחרי האדם וכך להילחם בתופעה.

72. למותר לציין, כי המלצות הצוות הבין משרדי גובשו בתום חודשים ארוכים של ישיבות ודיונים בהם השתתפו גם נציגי המשיב.

<u>עקרון השוויון</u>

73. העותרת תטען, כי לו הייתה אזרחית ברית המועצות לשעבר תחת היותה אזרחית סין הייתה מקבלת אשרת שהיה ולא נאלצת לפנות לערכאות משפטיות. העותרת נדרשת כעת לילך בדרך הייסורים בה הלכו, בשנים האחרונות, קורבנות הסחר למטרות עיסוק בזנות מחבר העמים: ראשית, גירושן באופן גורף מישראל כשוהות שלא כדין; לאחר מכן הענקת רישיון ישיבה רק לפי מידת יעילות השימוש שהמדינה יכולה להפיק מהן כעדות תביעה; ורק בסופו של דבר, ולרוב לאחר שהוגשה עתירה בשם הקורבנות, קבלת כל הזכויות המגיעות לקורבנות סחר.

74. העותרת תטען, כי השיקול היחיד שאותו יש לבחון הוא האם הייתה קורבן סחר, אם לאו; אין לקבל מצב בו אדם הופך לכלי אין חפץ בו בידי המשיב, שברצותו יעניק אשרת שיקום, וברצותו – יגרש את קורבן הסחר, מבלי להעניק לו כל זכויות שהן.

75. חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 אינו מעניק למשיב 1 שיקול דעת מוחלט כלל ועיקר. שיקול דעתו של המשיב 1 "טובל הוא עד לשפתו במגבלות המשפט הטבועות בכל סמכות וסמכות שהשלטון מחזיק בה; קָד ומשתחווה הוא לכל עיקרי היסוד והדוקטרינות של שיטת המשפט" (בג"ץ 4542/02 <u>עמותת "קו לעובד" ואח' נ' ממשלת ישראל</u> (טרם פורסם, פסק דין מיום 30.3.2006, סעיף 3 לפסק דינו של המשנה לנשיא חשין; וראו גם: עע"מ 4614/05 <u>מ"י נ' אורן</u> (פסק דין מיום 16.3.2006, סעיף 5 לפסק הדין); בג"ץ 3403/97 <u>אנקין נ' משרד הפנים</u> פ"ד נא(4) 522, 525; בג"ץ 758/88 <u>קנדל נ' שר הפנים</u>, פ"ד מו(4) 505, 527; בג"ץ 3648/97 <u>סטמקה נ' שר הפנים</u>, פ"ד נג(2) 728, 770).

Scanned with CamScanner

76. מדינת ישראל מחויבת לשוויון ממשי בין בני האדם בהתאם להלכה המנחה בפסיקת בתי המשפט בעניין זה. אין כל צידוק, חוקי או מוסרי, להפלות בין קורבנותיה של אותה עבירה, אך ורק מכיוון שאחת יוצאת סין, אשר ממנה לא אותרו עד כה קורבנות סחר לשם עיסוק בזנות, והאחרת יוצאת מדינות ברית המועצות לשעבר, אשר המשיב 1 כבר למד לדעת כי נשים רבות נסחרות ממדינות אלה לישראל.

77. העיקרון הקבוע בנוהל משרד הפנים למתן אשרות שהיה, אשר בא לידי ביטוי גם בדברי שר הפנים לשעבר המצויינים לעיל, כי מטרת האשרה היא שיקום הקורבן, מנחה את המשיב בשנה האחרונה. כך קרה לפחות בשני מקרים עליהם דיווחה עו"ס ורד שיקלר, ממקלט מעגן, לב"כ העותרת, אשר בהם הועברו למקלט שתי נשים, האחת יוצאת מולדובה והשניה מאוקראינה, אשר סירבו למסור את גרסתן למשטרה ובכל זאת הדבר לא מנע מהן לבקש ולקבל אשרת שיקום למשך שנה מאת המשיב, בהתבסס על נסיבות מעצרן ובהתבסס על מכתבן המגולל את קורותיהן והמעלה ראיות לסחר, כפי שראוי היה שיקרה גם בעניינה של העותרת.

<u>סוף דבר</u>

78. על אף העובדה כי העותרת חוסה תחת נוהל המשיב למתן אשרות שהיה ועל אף העובדה שתיאור קורותיה חוסה בגדר סעיפי החוק ועל אף שהסממנים החיצוניים עונים להנחיות נהלי הפרקליטות ועל אף שברי למשיב כי פני הסחר משתנים ויש לתת לכך את הדעת והא- ראיה שבימים אלה יושב המשיב על המדוכה ומגבש נוהל חדש אשר יחסה בתוכו את כלל קורבנות הסחר, לא רק למטרות זנות, על פי השינויים שהתחוללו הן בחקיקה והן ברמת השטח, על אף כל האמור לעיל בחר המשיב באופן שרירותי שלא להחיל על העותרת את הנחיותיו כפי שהיה נוהג לו הייתה העותרת נסחרת מאחת מארצות חבר המדינות.

79. לאור האמור לעיל יתבקש בית המשפט הנכבד להורות כמבוקש בפתח העתירה. כן יתבקש בית המשפט להשית על המשיבים הוצאות עתירה זו.

היום, 9/9/07

וילינגר, עו"ד
43232

עדי וילינגר, עו"ד

ב"כ העותרת

Scanned with CamScanner